

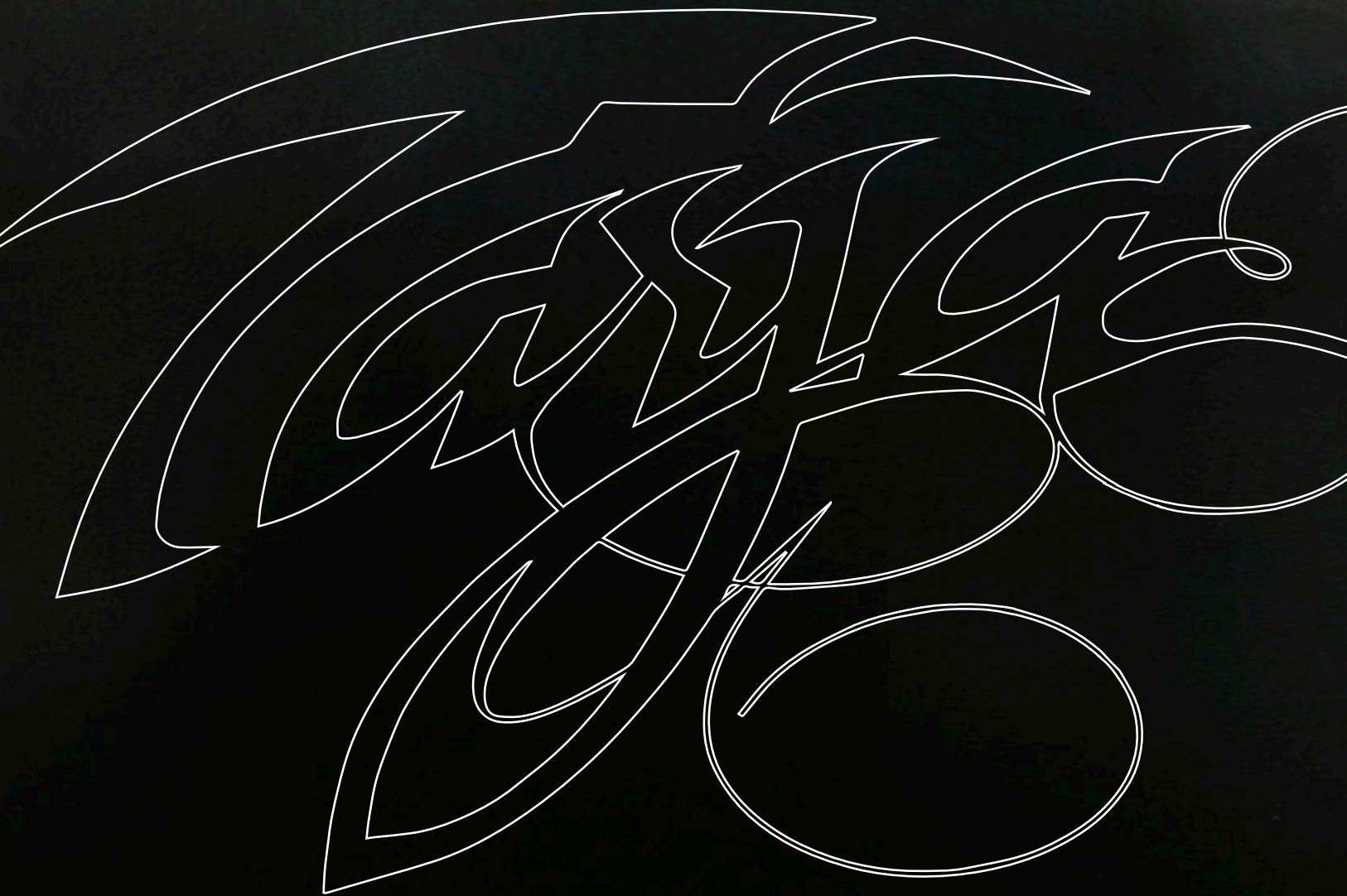
TARJA TURUNEN

LAULUN VIRTA
VERESSÄNI

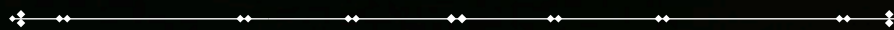
BAZAR

LAULUN VIRTA

VERESSÄNI

Suomentaneet Pasi Rakas Jääskeläinen ja Anssi Eriksson

BAZAR

I	Tyttö joka laulaa	6
2	Yhden enkelin unelma	16
3	Kuolla elävänä	28
4	Mitä pinnan alla piilee	44
5	Elämää tien päällä	58
6	Ei raja-aitoja	88
7	Värejä pimeydessä	108
8	Tuhannen sanan arvoista	128
9	Itsensä löytämisen matka	158
10	Henkiä ja aaveita	172
II	Alaston ja haavoittuva	184
	Epilogi	203
	Diskografia	204
	Kunniagalleria	208

1

TYTTÖ
joka
LAULAA

Tarinani alkaa Suomesta, kylästä nimeltä Puhos, jossa synnyin 17. päivä elokuuta vuonna 1977. Metsien ja järvien saartama Puhos sijaitsee noin neljäntoista kilometrin etäisyydellä Kiteeltä, Pohjois-Karjalan maakunnassa.

Kun olin pieni, pääasiallinen työnantaja paikkakunnalla oli Puhoksen paperitehdas, jossa työskenteli suurin osa muiden lasten vanhemmista. Minun isäni oli kirvesmies, joka rakensi pääasiassa taloja – ja me asuimme hänen rakentamassaan talossa – ja äitini oli sihteeri, joka lisäksi työskenteli Kiteellä osa-aikaisena lomittajana.

Puhos ei ollut kovin suuri paikka; sen väkiluku oli 500 henkilön tietämällä, ja heitä palvelivat kaksi valintamyymälää, pankki ja postitoimisto. Lapsuuteni ei ollut kuitenkaan tylsä. Minulla on kaksi veljeä: Timo, joka on itseäni seitsemän vuotta vanhempi, ja Toni, joka taas on minua viisi vuotta nuorempi – lapsena vietin paljon aikaa itsekseni metsässä, joka ympäröi kylää, marjastin ja keksin tarinoita ja seikkailuja. Rakensin salaisia piilopaikkoja puiden alle, keräsin kukkasia ja kisailin hyönteisten kanssa. Talvisin leikin lumessa ja kaivoin lumiluolia. Metsä oli valtava ja olin tietoinen sinne kätkeytyvistä vaaroista: siellä oli karhuja ja kettuja, joskus kuulin hirven juoksevan jossakin. Minulle metsä oli taianomainen paikka, jossa olin tyytyväinen ja tyyni.

Kaunis luonto ympärillämme hemmotteli meitä. Kuten monilla suomalaisilla, meilläkin oli kesämökki, joka sijaitsi noin kahdenkymmenen kilometrin etäisyydellä kylästämmme. Se oli keskellä ei mitään ja ajoimme sinne hiekkatietä pitkin. Meillä oli myös tapana lähteä karavaanarireissuille. Kun olin noin kahdeksan tai yhdeksän vanha, matkustimme kauniiseen paikkaan nimeltä Mäntyrinta, joka sijaitsi Kesälahdella. Vaikka se sijaitsee melko lähellä Puhosta, tuntui siellä oleminen lähes siltä kuin olisi päässyt Espanjan rannikolle. Hiekka on kullanväristä ja järvi on niin kirkas ja puhdas, että siinä saattaa nähdä kalojen uivan. Juuri siellä tapasin itseäni vuotta vanhemman tytön nimeltä Sirja Tiilikainen. Jonkin aikaa ja joka vuosi hänen vanhempansa viettivät lomansa tuossa samassa paikassa, ja me

YLLÄ: Tässä valokuvassa olen noin viisivuotias ja valmistautunut laulamaan ystävämme syntymäpäivillä. Asuni on äitini tekemä.

Poikkeuksellisen laulajanuran tehnyt Tarja Turunen kertoo vihdoin oman tarinansa Kiteen Puhoksen kylästä kohti maailman suurimpia estradeja. Nightwishin jälkeen upealla soolouralla jatkanut sopraano vie lukijansa studioon, kiertueelle ja moniin muistoihinsa.

Runsas, osin ennennäkemätön valokuvakuviutus elävöittää upeaa teosta, jossa ääneen pääsevät myös monet yhteistyökumppanit vuosien varsilta.

Laulun virta veressäni on todellinen musiikinystävien toivekirja. Se kertoo tarinan naisesta, joka ei ole koskaan pelännyt kohdata uutta.

www.bazarkustannus.fi

ISBN 978-952-376-571-9

KL 99.1